

Μακεδ. (Σισάν.) *Αβλαβος ἀρθεπίτ'ς (ἀνθρωπάκος) Κοτύωρ. *Αβλαβον γερά (άβλαβής πληγή, μὴ ἔχουσα μορφὴν σοβα-
ράν) Τραπ. || *Άσμ.

*Ως εἶν' τὸ μῆλο κόκκινο καὶ τὸ κροιστάλλιν ἄσπρο
καὶ τὸ κινῶνιν ἄβλαο, ἔτσ' εἶν' κ' ἔμοῦ ἢ κινῶ μου

(κινῶνιν = κυδῶνι) Κάρπ. 2) Φιλήσυχος, ἀγαθός, ἄκα-
κος Θράκ. (Μάδυτ. κ. ἄ.) Κυκλ. Κωνπλ. Μακεδ. (Σισάν.)
Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Πόντ. (Ἄμισ. Τραπ. Χαλδ.) κ. ἄ.:
*Αβλαβος ἄνθρωπος Κωνπλ. *Αβλαβη γειτόνισσα Κυκλ. κ. ἄ.
*Αβλαβεσσα γυναικα Χαλδ.

άβλαβωσύνη ἢ, ἀμάρτ. ἀβλαβουσύν' Θράκ. (Μά-
δυτ.) ἀβλαβουσύν' Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. ἄβλαβος. *Η λ. παρὰ Βλάχ.

Τὸ μὴ βλάπτειν, τὸ μὴ προξενεῖν βλάβην.

άβλάεμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαεύω.

Τὸ κυνήγιον.

άβλαεύω Πόντ. (Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlamak*.

1) Κυνηγῶ, θηρεύω Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.):
Φρ. *Μνίας ἄβλαεύ'* (ἐπὶ τοῦ ἀέργου ἢ τοῦ καταγινομένου
εἰς παιδαριώδεις ἀσχολίας) Χαλδ. β) *Αρπάζω, σφε-
τερίζομαι τι Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Εβλάεψεν
τὸ μαντήλι μ' Χαλδ. 2) Κατασκοπεύω, κατοπτεύω
Πόντ. (Σινώπ.) Πβ. ἄβλαντίζω.

άβλαμας ὁ, Μεγίστ.

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlamak* = κυνηγεῖν.

*Η ἐνέδρα, τὸ καιροφυλακεῖν: Φρ. *Αβλαμᾶν τὸν εἶχε
(τὸν ἐκαιροφυλάκει). Συνών. *καρτέρι*.

άβλαντένω ἀμάρτ. *βλαντένον Εὐβ. (Κύμ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω. *Ο μετασχηματισμὸς κατ' ἄλλα
πρότυπα. Πβ. καὶ ἄβγατένω παρὰ τὸ ἄβγατίζω.

Σκοπεύων ἐπιτυχάνω εἰς τὸ σημεῖον τῆς βολῆς.

άβλαντίζω Τήν. κ. ἄ. ἄβλαντίζ-ζω Χίος ἄβλαδίζω
Τήν. (Χώρ.) κ. ἄ. ἄβλαδίζον Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.)
*Ιμβρ. Κυδων. Λέσβ. Λήμν. Σάμ. Σαμοθρ. κ. ἄ. ἄβλα-
τίζω Κάρπ. Μεγίστ. Πόντ. (Σινώπ.) ἄβλαντῶ *Ηπ.
*βλαντίζω Κάλυμν. *βλατίζω Κῶς Νίσυρ. Τήλ. *βλατίζ-ζω
Σύμ. *βλατίζω Σύμ. *βλαδῶ Μακεδ. (Γκιουβ.)

*Εκ τοῦ Τουρκ. *avlandim* ἀορ. τοῦ *avlamak*.

1) Κυνηγῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ. (Γκιουβ.) κ. ἄ.:
Πάει νὰ βλαδᾶ Γκιουβ. Συνών. ἄβλαεύω. β) Σκο-
πεύω Λέσβ. Νίσυρ. Πόντ. (Σινώπ.) Τήλ. κ. ἄ.: *Βλέπει εὐτονον,*
τοὺν ἄβλαδίζ', ἔρριξι, τοὺν σκότουσι Λέσβ. Συνών. *σημα-*
δεύω. 2) Παραφυλάττω, ἐνεδρεύω, κατασκοπεύω *Ηπ.
Σάμ. κ. ἄ. 3) Περιμένω τὴν κατάλληλον στιγμήν,
καιροφυλακτῶ Κάλυμν. Κῶς Σάμ. Σύμ. Τήν. β) *Επι-
τυχάνω τι συνήθως καιροφυλακτῶν Θράκ. (Ἀδριανούπ.
Μάδυτ.) Κάρπ. Μεγίστ. Νίσυρ. Σάμ. Σύμ. κ. ἄ.: *Εβλάτισε
τὸν καιρὸ-τὴν ὥρα Νίσυρ. *Τὸν ἐβλάτιστα πάνω ποῦ 'θελεν*
νὰ φύῃ Σύμ. *Εβλάτιστα τὸν ἀέρα κ' ἐσηκώθηεν 'ς τὰ παν-γιὰ
αὐτόθ. *Τὸν ἄβλαδίζ'* *ποῦ πίσον *ποῦ τὸν φράχτ' Ἀδρια-

νούπ. *Εβλάτισες καὶ τὸν καιρὸ νὰ γυρένης τὸ δεῖνα Μεγίστ.
*Εβλάτισεν καὶ τὸν καιρὸν νὰ ὅρη νὰ μᾶς εὕρη αὐτόθ. || *Άσμ.

Γὰ ἰδὲ κιρὸ π' ἄβλάδισι νὰ πέση ν' ἀπονθάνῃ
κὶ δὲν ἰβρέθηκι γι' αὐτὸν τῆς γιαιτρεῖας βοντάνι

Σάμ. 4) *Εντυχάνω, συναντῶ *Ιμβρ. Λήμν. Σαμοθρ.
Σύμ. Χίος: *Εβλάτισέ τους κ' ἐτρώα (τοὺς κατέλαβεν ἐν
ὥρᾳ φαγητοῦ) Σύμ. *Πήγαμ' κὶ τοὺν ἄβλαδίσαμ' ἀπὰ 'ς τ'*
δ' λειὰ τ'ν ὥρα π' γύριβι ν' ἀνοίξ' τὴν πόρτα Λήμν. *Δοὺν*
ἄβλαδίσαμ' ἀπὰν' 'ς δὴ δ' λειὰ Σαμοθρ. 5) Παρατηρῶ
μακρόθεν Κυδων. Συνών. *ἀγναντεύω*.

άβλάντισμα τό, ἀμάρτ. ἄβλάδ'σμα Λήμν. *βλά-
τισμα Σύμ.

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω.

1) Τὸ νὰ ἐπιτύχῃ, συναντήσῃ τίς τι καιροφυλακτῶν
Σύμ. 2) *Η ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψις Λήμν.

άβλαντιστής ὁ, ἀμάρτ. *βλατιστής Τήλ.

*Εκ τοῦ ρ. ἄβλαντίζω.

Σκοπευτής.

άβλαστήρωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀβλαστήρουτος Μα-
κεδ. (Κοζ. κ. ἄ.)

*Εκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλαστήρωνω.

1) *Ο μὴ ἀναδῶσας βλαστούς, ὁ μὴ ἀναθαλὼν Μακεδ.
(Κοζ. κ. ἄ.): *Τὸν ἀμπέλ' εἶνι ἄβλαστήρουτον* Κοζ. 2)
Μεταφ. ὁ μὴ ἀποκτήσας τέκνα Μακεδ. Συνών. *ἀβίος,*
ἀβλάστητος 2, *ἄκληρος, ἄτεκνος*.

άβλαστήμητα ἐπίρρ. Πελοπν. (Τριφυλ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. ἄβλαστήμητος.

Χωρὶς βλασφημίαν, ἄνευ στενοχωρίας: *Μοῦ πήρε*
γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ πολλά, ἀλλ' ἄβλαστήμητα (δηλ. δὲν ἐστε-
νοχωρήθην καὶ δὲν τὸν ἐβλασφήμησα κατ' ἐμαυτόν, διότι
τὸν ἐπλήρωσα πολλά). *Μὲ βοήθησε καὶ πιτύχαμε τὸ προῖμα*
ἄβλαστήμητα.

άβλαστήμητος ἐπίθ. *Ανδρ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν.
(Τριφυλ.) κ. ἄ. ἄβλαστήμ'τους *Ηπ. (Ἰωάνν.) κ. ἄ. ἄβλα-
στήμετος Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄβλαστή-
ματος Πόντ. (Τραπ.) ἄβλαστήμηχτος Παξ. ἄβλαστήμηστος
Κρήτ. ἄβλαστήμηστους Μακεδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄβλασφήμητος = ὁ μὴ βλασφη-
μηθεὶς, ὁ μὴ ὑποκειμένος εἰς βλασφημίαν. *Εν τῷ τύπ.
ἄβλαστήματος τὸ α ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς
φρ. *βλαστήματα*, περὶ ἧς ἰδ. *βλαστημῶ*.

1) Παθ. ὁ μὴ βλασφημηθεὶς, ὁ μὴ ὑβρισθεὶς *Ανδρ.
Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. Παξ. Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ.
(Κερασ. Τρίπ. Χαλδ.) κ. ἄ.: *Δὲν ἄφηκε Παναῖα ἄβλαστήμητη*
Παξ. Δὲν ἄφησε τίβοις ἄβλαστήμητο (τὰ πάντα ἐξύβρισε)
*Ανδρ. *Επέθανε ἄβλαστήμητος (δηλ. χωρὶς νὰ ἀγανακτήσῃ
τις ποτὲ ἐναντίον του) Τριφυλ. *Ο κύρις σ' ἄβλαστήμετος
'κ' ἐπόμενε (ὁ πατήρ σου ἄβλ. δὲν ἔμεινε ἐνν. ἀποθα-
νών, ἥτοι ὑπῆρξε κακὸς καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων) Κερασ. *Αβλαστήμετος ἐν' ὁ κύρι μ' (ἄβλ. εἶναι
ὁ πατήρ μου, ἥτοι ὑπῆρξε καλὸς καὶ διὰ τοῦτο ἀποθανὼν
δὲν βλασφημεῖται) Τρίπ. Χαλδ. β) *Ο μὴ ὢν ἀξίος
βλασφημίας, ὑβρεως, ὁ ἀγαθός, ὁ χρηστός *Ηπ. (Ἰωάνν.)
Κρήτ.: *Αὐτὸς εἶν' ἄβλαστήμ'τους* Ἰωάνν. *Αβλαστήμητος
ἄνθρωπος Κρήτ. 2) *Ενεργ. ὁ μὴ βλασφημῶν ἢ ὁ

μὴ βλασφημίας, ὁ μὴ ἀμαρτήσας διὰ βλασφημίας Ἦπ. (Ἰωάνν.) Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Τραπ.): *Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐπέθανε ἀβλαστήματος* (ἦτοι χωρὶς ποτὲ νὰ βλασφημήσῃ ἐν τῇ ζωῇ του) Τριφυλ. Συνών. ἀβλάστημος.

ἀβλάστημος ἐπίθ. Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλαστημῶ ἀπὸ τοῦ θέμ. τοῦ ἐνεστ.

Ὁ μὴ βλασφημῶν τὰ θεῖα, ὁ μὴ ἀμαρτάνων διὰ βλασφημιῶν: *Ἀβλάστημος ἄρθετος*. Συνών. ἀβλαστήματος, ἀντίθ. βλαστημῖαρις, βλάστημος.

ἀβλάστητος ἐπίθ. Κεφαλλ. Πελοπν. κ.ά.—Λεξ. Κομ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀβλάστητος.

1) Ὁ μὴ βλαστήσας, ὁ μὴ ἀναδώσας βλαστοὺς Κεφαλλ. Πελοπν. κ.ά.—Λεξ. Κομ. Λάουνδ.: *Ἀμπέλι ἀβλάστητο* Πελοπν. *Περγουλέα ἀβλάστητη* (περγουλέα = κληματαρεά) Κεφαλλ. Συνών. ἀβλαστήρωτος 1, ἀβλαστός. 2) Μεταφ. ὁ μὴ ἀποκτήσας τέκνα, ἄτεκνος Πελοπν.: *Παντρεύτηκε κ' εἶναι ὄγδ' κούτσουρα, εἶν' ἀβλάστητος*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀβλαστήρωτος 2.

ἀβλαστολόγητος ἐπίθ. Πελοπν. (Κόρινθ.) κ.ά. ἀβλαστολόγητος Ἦπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ά. ἀβλαστολόγιστος Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἀβλαστολόγιστος Ἦπ. ἀβλαστολόγιστος Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἀβλαστολόγους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλαστολογῶ. Ὁ τύπ. ἀβλαστολόγιστος κατ' ἀναλογ. τῶν ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παραγομένων εἰς -ιστος.

Ὁ μὴ βλαστολογημένος, τοῦ ὁποίου δηλ. δὲν ἀπεκόπησαν οἱ περιττοὶ βλαστοὶ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ὑπόλοιπος κορμός, συνήθως ἐπὶ τῆς ἀμπέλου ἐνθ' ἄν.: *Ἀμπέλι ἀβλαστολόγητο* Κόρινθ. κ.ά. *Ἀβλαστολογία* τὰ ἔχον ἀκόμα τ' ἀμπέλια Αἰτωλ.

ἄβλαστος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά.—Λεξ. Λάουνδ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄβλαστος.

Ὁ μὴ βλαστήσας, ὁ μὴ ἀναδώσας βλαστοὺς, κλάδους, συνήθως ἐπὶ δένδρων, κλημάτων κττ. ἐνθ' ἄν.: *Λέδρο-ἀδέλι ἄβλαστο* Λακων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀβλάστητος 1.

ἀβλέμονας ὁ, Κεφαλλ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,68 ΑΤραυλάντ. Ἐξαδέλφ. 14 καὶ 23 ἀβλέμονας Ἦπ. Σάμ.

Ἀγνώστου ἐτύμου. Κατὰ ΧΠαντελίδ. ἐν Byzant. Zeitschr. 30 (1930) 236 ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. βλέμμα *ἀβλέμων βυθός (ἐνθα βλέμμα δὲν δύναται νὰ φθάσῃ). Κατὰ ΣΜενάρδ. ἐν Ἐπετ. Ἐταιρ. Βυζαντ. Σπουδ. 7 (1930) 241 ἐκ τοῦ εὐλίμενος.

1) Ὁρμος κατάλληλος πρὸς ἀγκυροβολίαν Ἦπ. Σάμ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) κ.ά.: *Ἔτσι, χωρὶς σκέψι βγαίνει ἀπὸ τὸν ἀβλέμονα νὰ πάῃ 'ς τὸ κανάλι ΑΤραυλάντ. ἐνθ' ἄν. 23. Ὡ, γιατί δὲν ἐπιγνώμαστε 'ς τὸν ἀβλέμονα!* ΑΤραυλάντ. ἐνθ' ἄν. 14. 2) Βαθεῖα καὶ ἀδιόρατος ὁπὴ εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης Κεφαλλ. β) Βαθεῖα θάλασσα Κεφαλλ.—ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Πῶς τοῦ πελάου ὁ ἀβλέμονας, πῶς ὁ βυθὸς τῆς λίμνης νὰ στίβουνε, νὰ πατηθοῦν κὶ ὁ χαλασμός νὰ πάψῃ (τοῦ πελάου ὁ ἀβλέμονας κατὰ περίφρ. ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἀβλέμονας). || Συνεκδ. ἐπὶ τοῦ πολλοῦ: Φρ. *Τρώει ἕναν ἀβλέμονα*,

ἔφαγε τὸν ἀβλέμονα (ἐπὶ πολυφάγου) Κεφαλλ. Συνών. φρ. *τρώει ἕνα περιδρομο*, *τρώει τὴν ποταμοθάλασσα*, *τρώει ἕναν ἄδυσο* (ἰδ. ἄδυσος), *ἔφαγε ἕναν Ἄδη*.

γ) Αὐλαξ σχηματιζομένη εἰς τὸν πυθμένα ἀβαθῶν μερῶν τῆς θαλάσσης ἕνεκα τοῦ ρεύματος τῆς παλιρροίας Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 3) Χαράδρα μεταξὺ δύο ὁρέων διαπνεομένη ὑπὸ αἔρος Σάμ. 4) Μεταφ. ὁ τρώγων πολὺ, ἀδηφάγος (διότι ὁ ἀβλέμονας πιστεύεται ὡς πλατὺς καὶ βαθὺς) Κεφαλλ.

ἀβλεμόνι τό, Ἦπ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά.—ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,53 ἀβλεμόν' Ἦπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀβλέμονας.

1) Βαθεῖα καὶ ἀδιόρατος ὁπὴ εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης Κεφαλλ. β) Βαθεῖα θάλασσα Κεφαλλ. || Συνεκδ. ἐπὶ πλησμονῆς Ἦπ.: Ἄσμ.

Εἶν' ἀβλεμόνι ὁ πόνος μου, πέλαγο δίχως ἄκρη (ἦτοι μέγας, ὑπερβολικός). 2) Μέρος ἀόρατον ἕνεκα θυέλλης ἢ τῆς περιβαλλούσης ὁμίχλης ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ὁ Ζάλογγος δὲ φαίνεται, τὸν ἔχωσε ἡ χιονούρα κ' ἡ πυκνωμένη συγνεφία, κατὰ τὴν Ἀρτα μπόρα! Ἀγνάντεψ' ἄχ' τὸ Σέσοβο, ἡ Λούτσα εἶν' ἀβλεμόνι (ἦτοι περιβάλλεται ὑπὸ πυκνῆς ὁμίχλης). 3) Καιρὸς θυελλώδης καὶ σκοτεινὸς Ἦπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

ἄβλεπος ἐπίθ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά. ἀνέγλεπος Στερελλ. (Ἀμφ.) κ.ά. ἀνάβλεφτος ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 38.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλέπω ἀπὸ τοῦ θέμ. τοῦ ἐνεστ. Περὶ τῶν τύπ. ἀνέγλεπος καὶ ἀνάβλεφτος ἰδ. ἀ- στερητ. 1 δ. Πβ. καὶ μεσν. ἄβλεπτος = ἀόρατος.

Παθ. ὁ οὐδέποτε ἢ σπανίως μόνον βλεπόμενος, ἀθέατος ἐνθ' ἄν.: *Ἀβλεπος κατάντησε Παξ. Ἀβλεπη γυναῖκα*, ποτὲ δὲ φαίνεται 'ς τὸν κόσμον Κεφαλλ. || Ποίημ.

Καὶ κάποτε περνάει ψηλὰ ἀπ' τ' ἀλώνια ὁ νυχτοπάτης καὶ κρᾶζει μὴ καὶ χάνεται ἀνάβλεφτος 'ς τὰ πλάγια (νυχτοπάτης = εἶδος πτηνοῦ) ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. Ἐνεργ. ὁ μὴ ἰδὼν τι ἐνθ' ἄν.: *Καημένε, σὰν ἀνέγλεπος κάνεις!* (πρὸς λαίμαργον) Ἀμφ. Συνών. φρ. *σὰν νὰ μὴ τὸ εἶδες ποτὲ 'ς τὰ μάτια σου!*

ἀβλόγητος ἐπίθ. ἀνευλόγητος ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 117 ἀνευλόγητος Κύπρ. Πόντ. (Σάντ.) ἀνευλόγητος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) ἀνευλόγητος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀβλόγητος Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἀβλόγητος Ἄνδρ. Θήρ. Κρήτ. Παξ. Πάρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀβλόγ'τους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. ἀβλόγητους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. βλογῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Τὸ ἀνευλόγητος ἦδη μεσν.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ μὴ εὐλογηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱερέως Κρήτ. Παξ. Πόντ. (Κερασ.) κ.ά.: *Ἀβλόγητος ἄρτος Κρήτ. Ἀβλόγητα κόλλυβα αὐτόθι. Ἐπέθανε τὸ μαραμμένο παιδί ἀβάφτιστο κὶ ἀβλόγητο Παξ.* β) Ὁ μὴ ἐγκαινισθεὶς ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν.: *Ἐνα μόνο φτωχοκκλησιδάκι μέσ' 'ς τὸ λόγγο 'ρεῖλιο κὶ ἀνευλόγητο ποῦ τό 'χε τάμα κάποιος Χριστιανὸς καὶ τό 'χτισε, μὰ δὲν ἐδιάβηκε δεσπότης νὰ τ' ἀγιάσῃ.*

2) Ὁ μήπω στεφθεὶς ἢ μὴ γενόμενος νόμιμος σύζυγος διὰ στέψεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ

